

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

РІК ВИДАННЯ XXXVII
 № 24 (1044)
 24 ВЕРЕСНЯ 1971 р.
 Ціна 2 коп.

Дошка ПОШАНИ

Рішенням парткому, ректорату та комітету ЛКСМУ заноситься на Дошку пошани газети «За наукові кадри»:

Студенти юридичного факультету, які працюють в колгоспі ім. Чапаєва Комінтернівського району: **Б. Силкіна** (3-й курс), яка виконує понад дві норми на збиранні винограду; **П. Музиченко** та **В. Хамцов**, які перевиконують денні норми.

Студенти механіко-математичного факультету, що працюють в колгоспі ім. Суворова Комінтернівського району: **Т. Шевченко** (3-й курс), **Л. Жухевич** та **В. Климюк** (2-й курс).

Студенти другого курсу філологічного факультету, які працюють в колгоспі ім. Мічуріна Комінтернівського району: **В. Шкодовська**, **С. Найдено**, **А. Мережко**, **Г. Потриваєва**.

За сумлінну працю на Комінтернівській птахофабриці заноситься на Дошку пошани газети загін **Л. Кравченко** (3-й курс фізичного факультету).

ЖИТТЯ УНІВЕРСИТЕТУ

ЗІРКОВИЙ ЧАС ОБСЕРВАТОРІЇ

Наша астрономічна обсерваторія відзначає сторіччя свого існування. А сто років у вимірюваннях, якими звикли оперувати астрономи, — всього лише мить. Адже вчені спостерігають зірки, світло яких йде сотні років. Та й сама астрономія — одна з найстаріших наук. Але за сто років, які існує Одеська астрономічна обсерваторія, вона стала одним з провідних наукових центрів країни, пройшла шлях від малопомітної точки до зірки першої величини, її період існування і розвиток подібний яскравим спалахом в історії вітчизняної науки.

денном Трудового Червоного Прапора.
 27 вересня в нашому університеті відкривається ювілейне засідання Астрономічної Ради АН УРСР, на якому відмічатиметься ювілей обсерваторії.

Нині наш астрономічний центр — велика установа. В її «володіння» входять філіал у Маяках, приміські спостережні станції в Крижанівці і Ботанічному саду нашого вузу.

Спостережна база в с. Маяках перетворилась в солідну обсерваторію, оснащену новими інструментами.

Наша обсерваторія може пишатись тим, що в ній працювали такі вчені, як засновник її теоретик **Л. Ф. Беркович**, **О. К. Кононович**, **О. Я. Орлов**, **К. Д. Покровський** та ряд інших вчених.

Сьогодні співробітники обсерваторії сповнені нових планів, які належить вирішити у майбутньому. Колектив університету бажає їм у цьому великих успіхів.

Сторіччя — своєрідний зірковий час, свято астрономії. І ім'я директора обсерваторії члена-кореспондента АН УРСР професора **Володимира Платоновича Цесевича** відоме у всьому світі, по його книжках вчать студенти, його таблиці для визначення орбіт затемнених зірок є у кожного дослідника Всесвіту.

Нещодавно за невтомну працю **В. П. Цесевича** нагороджено ор-

А ПОКИ — РОБОТА

Після півгодинного шляху від залізничної станції Кремнівка ми прибули на місце роботи. Двоповерхові будинки, асфальтовані вулиці. Це — Комінтернівська птахофабрика, оснащена новітньою технікою господарство.

Розпочалось розселення, правда, після годинного чекання під дощем. «Ну нічого, — думали ми, — напевне, це не найстрашніше». Але виявилось, що це й було «найстрашніше», бо потім діла пішли, на подив наш, добре. Дехто навіть зразу одержав роботу. А через день вже працювали всі. Хто чистив кукурудзу, хто будував курятник, хто забивав ящики. Взагалі, все вийшло дуже непогано: в клубі є бібліотека і спортивний зал, любителі театру примкнули до драмгуртка. А сам клуб! Такий будові може позаздрити навіть місто: красива, добротна.

Правда, майже не припиняються дощі, які знижують нашу продуктивність на очистці кукурудзи. Але нічого, ми сповнені ентузіазму. Так, ми прийшли сюди не тільки працювати. Адже ми студенти університету. Організуємо зустрічі з футболом, будуть прочитані лекції, а наші таланти проявлять себе на клубній сцені. А поки що нас чекає робота...

В. ТИТОВ, комсорг четвертого курсу фізичного факультету.

На підбиранні кукурудзяних початків студенти третього курсу фізичного факультету.

Фото **В. ВАВЕРКА**, студента фізичного факультету.

У КОЛГОСПІ «ДРУЖБА НАРОДІВ»

В Іванівському районі є велике село — Червознам'янка, в якому живуть болгар, українці, росіяни. Жителі цього села дружно працюють у колгоспі «Дружба народів». Колгосп цей — багатогалузеве господарство. 1100 колгоспників працюють на його лапах, на тваринницьких фермах та в різних бригадах. І все ж робочих рук не вистачає. Допомогти колгоспникам зібрати багатий цьогорічний урожай і приїхали студенти IV курсу українського відділення філологічного факультету.

Автор цих рядків за дорученням групи народного контролю університету 15-го вересня побував у цьому колгоспі, щоб ознайомитись з умовами роботи студентів. О десятій годині ранку відбулася зустріч із секретарем парткому **Степаном Григоровичем Дримвим**.

— Ніяких особливих претензій до студентів правління колгоспу не має. Ми тільки шкодуємо, що до нас приїхало тільки 40 студентів, а ми могли прийняти ще сто, — заявив секретар парткому.

Перші дні студенти збирали помідори. Всі не тільки виконували денні норми, а й перевиконували їх. Так, студенти **В. Горбач**, **З. Опацька**, **Л. Продан** та бригада з дев'яти осіб, очолювана комunistкою **В. Богат**, виконували по дві денні норми.

З 13-го вересня почали збирати виноград. І ось ми з секретарем парткому у виноградарській бригаді. Настрій у студенток бадьорий. Тут же на полі відбулась

«прес-конференція». Після відповідей на питання про одеські, університетські новини почалась розмова про умови і хід роботи. Студентки розповіли, що в перший день роботи на винограднику були деякі виробничі непорозуміння, але за допомогою голови колгоспу вони були швидко усунуті. Улаштовані студентки добре — живуть на квартирах у колгоспників. І харчують студентів добре. Про це сумлінно дбає студентка-кухарочка **Таня Серпілова**. Але не хлібом єдиним живуть студентки.

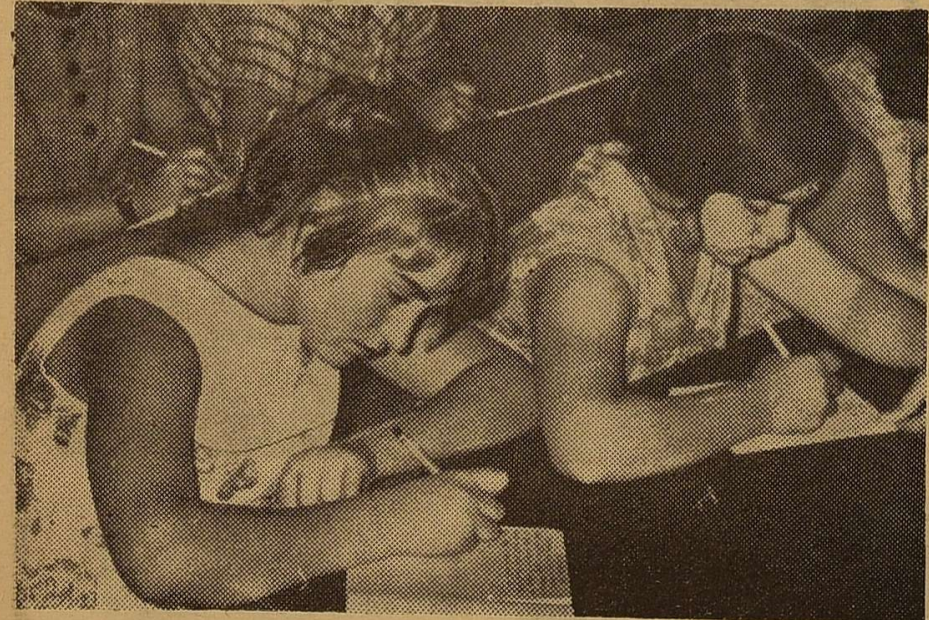
— Ми не читаємо газет, — заявляють вони в один голос. — А чого до нас не доходить наша університетська газета?

І тут же секретар парткому пообіцяв доставляти газети, що їх передплачує колгосп, і в студентську бригаду.

У селі є колгоспний клуб, куди після роботи заходять і студенти. Керівники студентської бригади **т.т. Прісовський Є. М.** та **Кислун В. Ф.** обіцяли найближчими днями організувати в клубі вечір-зустріч студентів із колгоспниками.

Після зустрічі із студентами безпосередньо біля виноградного грона в мене залишилось хороше враження і впевненість у тому, що вони добросовісно виконують свій громадянський обов'язок і залишать добру згадку про себе в колгоспі «Дружба народів».

А. МОСКАЛЕНКО, член бюро групи народного контролю університету.

На першому філологічному йдуть заняття.
 Фото **В. КАМИНСЬКОГО**.

ОФІЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Грамота міністерства

Наказом по університету від 8 вересня ц. р. доведено до відома усіх кафедр природничих факультетів, наукових установ та проблемних лабораторій вузу витяг з наказу Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР про нагородження та преміювання учасників виставок, присвячених XXIV з'їздові КПРС. В наказі міністра говориться, що велика робота, проведена вузами республіки по організації показу їх досягнень в Головному павільйоні, павільйонах «Наука» та галузевих, одержала високу оцінку Політбюро ЦК КП України та делегатів XXIV з'їзду.

За активну участь в організації показу досягнень вузу на виставках Москви і Києва, присвячених XXIV з'їзду КПРС, наш університет нагороджено грамотою МВССО УРСР, а старшому науковому співробітнику кафедри органічної хімії **Л. Я. Глинській** оголошено подяку та видано грошову премію.

РУКИ ПРОСЯТЬСЯ ДО РОБОТИ

КОМІНТЕРНОВО.
ШТАБ КЕРІВНИЦТВА
СІЛЬГОСПРОБОТАМИ

Дощі, дощі... Холодний осінній вітер весь час гонить темно-сірі хмари, а щодальше то гірше, немає жодного прояснення серед густих брів неба. І дощ не встигає. Тільки стихне трохи, розсіється мороссю, затаїться на годинку, немов набираючи сил, а потім знов гримане, блискавка проріже навскрізь товстий пласт хмар — і вже злива обрушиться на землю, яка навіть не встигає пити вологу.

І не віриться, що тільки вчора ласкаво гріло по-літньому тепле сонце, наповнюючи повітря тим розсіяним світлом, яке буває тільки восени, а душу — якоюсь солодкою тривоною, чеканням чогось радісного і бадьорого...

Не віриться, що тільки-но вчора машина хутко долала відстань і рівна ґрунтовка м'яко стелася під колесами.

У селищі Зоря Комінтернівської птахофабрики, де розташувалися фізики, на дощі оголошень у коридорі — хроніка життя студентів. Вивішено рішення загальних зборів загону. В ньому відзначена сумлінна праця бригади, яку очолює Л. Кравченко. Бригаді присуджено перше місце. Друге місце посіла бригада С. Каїма. На загальних зборах вирішено вважати девізом у житті загону: один за всіх, всі за одного! Але це ще не значить, що вільно живе порушникам дисципліни. Ні в якому разі. На ті ж дощі — рішення про оголошення догани по загону К. Сафранову і про те, що знімається по п'ятій частині норми тим, хто спізнився на роботу.

Самих фізиків зустріли в полі. Був обід. Розташувалися у садку, зі сміхом, жартами обід здається ще смачнішим. Нам повезло: дорогою зустріли директора птахофабрики. Якщо є претензії, можна зразу вирішити. Ні, особливих претензій нема. Були спочатку, і не дуже швидко усунули недоліки, а тепер, здається, немає. І у директора немає претензій до студентів. Усе гаразд, старанно трудяться на підбиранні кукурудзи, у пташниках, на фермах. Робітники птахофабрики задоволені роботою студентів. Приємно, що в цьому році фізики працюють значно краще.

А за обідом поспішають. Начебто відчували «шостим чуттям», що завтра погода не дасть можливості вийти у поле. Швидко заповнюється прицеп — і вже йде степовим шляхом, усіяним кукурудзяним лущинням з початків повна до країв машина.

А в колгоспі імені Суворова

студенти-математики зайняті очисткою кукурудзи на гармані. Троє неподалечинь вже завантажують прожерливу кукурудзотеребілку. Жовті зерна, мов іскри, вилітають іноді далеко в бік, не бажаючи спокійно складатися у загальну купу. Таке буває, коли хлопці на хвилину відриваються від машини і не встигають заповнити її пащу. І тут задоволені студентами. «Молодці» — кажуть керівники господарства.

Вздовж рядків іде машина із спеціально пристосованим металевим кузовом у вигляді чану. На одному з бортів чітко виведено крейдою: «Вино колгоспу Чапаєва». Хутко, з вправністю, набутою за ці дні, працюють руки, відшукуючи виноградні грона. Одна за одною повні корзини витрушуються у чан-кузов. Ростає купка на очах, все більше і більше винограду, зібраного юристами, надходить на переробні пункти колгоспу імені Чапаєва. Тому й такий жартівливий напис з'явився на борту машини. Так, юристи жаркують. І з жартами, сміхом перевиконують норми. Богдана Силіна, яку вирішено занести на Дошку Пошани, збрала в день 60 відер винограду при нормі 34. По 50 відер збрали другокурсник Музиченко та третьокурсник Хамцов. Понад 40 відер — подружжя Харитонових. Кашатарова, Немченко, Онилко, Курочка, Спиридонова, Пастернак, Олійник та інші.

Частина юристів допомагає колгоспникам на сівбі. Там відмінно працюють студенти Матвієнко, Люлько, Пилецький, Лебідь, Челебанов, Волосатий, Піляев, Ярмак, Сичов, Капуш, Летнев, Стоянов, Галушко.

Дуже приємно чути про успіхи, досягнення наших студентів, сумлінну працю їх, чути жарти. Але іноді не до жартів.

От проти прізвищ стоять цифри 14, 15, 16. Це теж кількість відер, зібраних за день. Так, є такі. Буває, що одразу важко увійти у ритм з незвички. Буває. Але нічим не виправдати лінощі, зарозумість, чванство, зневагу до колективу, які ще іноді проявляються в окремих студентів.

На жаль, трапилося це серед юристів. Тепер вже колишній студент Єфіменко «со товарищи» вирішили, що умови, в яких живуть всі, несумісні з їх високим інтелектом, робота на ланах — не для них. Ім подавай окрему квар-

тиру з телевизором. На зауваження товаришів відповідали ці «молодці» грубо. Особливо відзначався своєю поведінкою Єфіменко. Коли всі працювали, він демонстративно пішов читати «Щит і меч». Всілякі педагогічні заходи не вплинули на нього. І тоді...

Але надамо слово стінгазеті (до речі, дуже цікавої, гострої, зробленої на високому ідейному і художньому рівні) «На колгоспному гармані».

«Я развиваю интеллект. До помидор мне дела нет», — Сказал Ефименко, когда Простился с нами навсегда! И не помог ни щит, ни меч Тому, в ком совесть дала течь.

Так, рішенням загальних зборів Єфіменка позбавлено звання студента Одеського університету. Ректорат підтримав рішення колективу юристів. Єфіменка виключено з університету. Дуже добре, що колектив виявився досить сильним, спроможним справитися з таким, як Єфіменко.

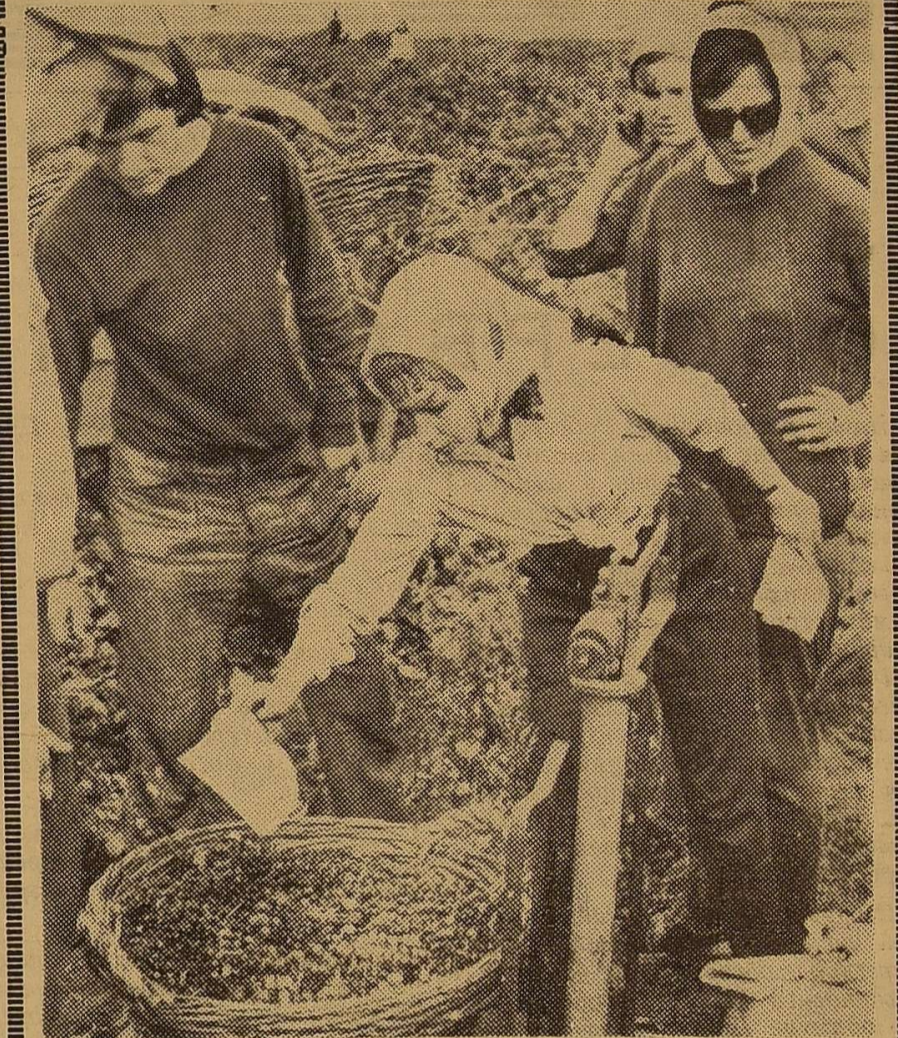
Така «хірургічна операція» вплинула на всіх, хто мав схильність до таких «хвороб».

В колгоспі імені Мічуріна філологи працюють на підборці та очистці кукурудзи. Добре працюють дівчата! Дві норми тут далеко не рекорд. Тільки от погода...

Що ж до погоди. Вона не дає у повну силу розвернутись. Останні дні вона й зовсім не дає змоги працювати. А сидючи у вимушеній бездіяльності, студенти важко зіхають. Руки просять до роботи. А не можна. Вечорами звучать пісні, готуються номери художньої самодіяльності, ведуться бесіди з місцевими жителями. Не сидять без діла викладачі. Крім вирішення організаційних питань, вони проводять чималу виховну роботу, виступають з лекціями. Завідуючий кафедрою економічної географії доцент Д. І. Богуненко, наприклад, за короткий строк перебування студентів у колгоспі прочитав лекції для фізиків на Комінтернівській птахофабриці, для робітників культпросвіти в Іванівці, для партактиву райцентру Комінтерново, на семінарі голів і секретарів селищних Рад депутатів трудящих в Сичавці, для робітників Ново-Миколаївської птахофабрики тощо.

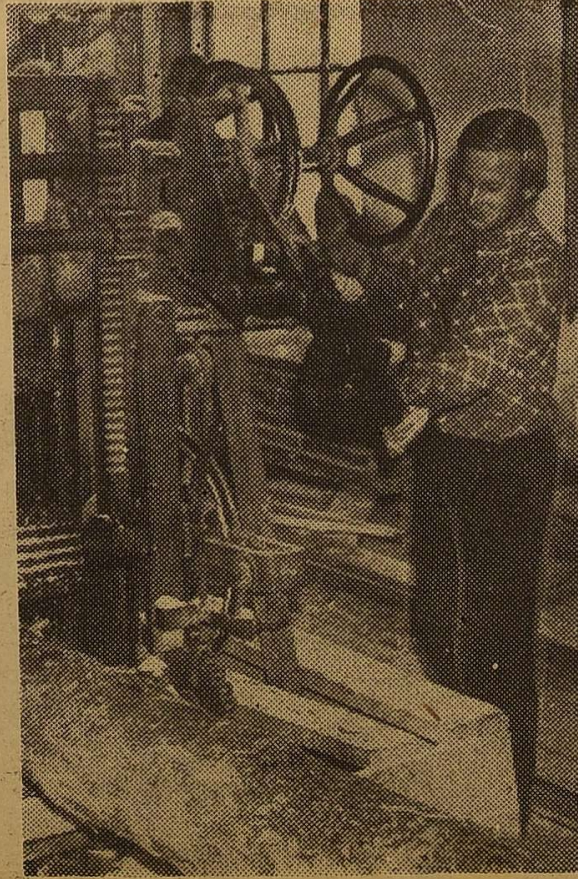
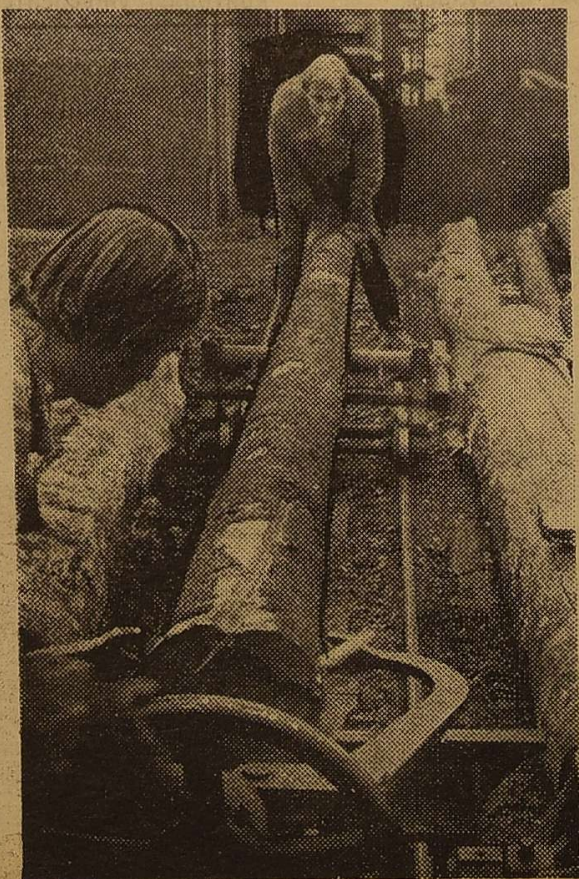
Коли дописувався цей матеріал, сонце, нарешті, пробило важкі хмари і досягло своїм промінням землі. Випогоджується. Це значить, що робота триватиме. Сили, відновлені під час вимушеної перерви, знайдуть своє застосування і покажуть, на що здатні студенти.

Наш кор.

СТОП-КАДР „ЗНК“

Фоторепортаж спеціального кореспондента з колгоспних ланів
Комінтернівського району

Ф. Гоманай та С. Жухров з третього курсу факультету романо-германської філології (іспанське відділення) попрохали керівництво колгоспу ім. Держинського, щоб їх послали на пилораму — одну з важких ділянок роботи. Їх прохання задовольнили. На знімках ви бачите хлопців під час роботи на пилорамі: заготовка колод, обробка на верстаті та складання готової продукції (фото зліва).

На знімках угорі — процес збирання винограду студентами хімічного факультету (згорі вниз): жодного грона не зостанеться на куці; тепер треба зважити; з малих корзин велика купа.

Фоторепортаж
В. КАМИНСЬКОГО.

